63ste Jaargang No 5014

DAGBLAD

Zaterdag 18 Januari 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE:
Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad
Adres: Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie Paulus drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550 Postbus 80 Willemstad N.W.I.
Voor Aruba J. E. Croes Postbus 14 Oranjestad: tel 38.

Blum is te oud

Kardinaal Villeneuve van Canada gestorven

Maandag a.s. is men klaar met Oostenrijk

AURIOL WERKT VERDER, BLUM TREEDT AF?

Na een conferentie met de President van de vierde Republiek Vincent Auriol ging Léon Blum naar het palais Borubon om een vergadering mee te maken van de socialistische parle-

BLUM

Gaat rusten op zijn lauweren.

mentsleden, onofficiële bronnen delen mede, dat Blum een onderhoud met hen had en mededeelde, dat hij onmogelijk het formateurschap op zich kon nemen, zowel van wege zijn hoge leeftijd als van wege zijn gezondheid, die te wensen over laat (Parijs, (AP)

KARDINAAL VILLENEUVE OVERLEDEN.

Men meldt de dood van Kardinaal Villenueve van Québec.

KARDINAAL VILLENEUVE.

Zijne Eminentie kwam Dinsdag jl. naar het Ramona convent voor een rustkuur. De Kardinaal stierf aan een hartkwaal (Los Angeles, (AP) 17.1).

DE VREDESVERDRAGEN WORDEN ONTWORPEN.

De besprekingen omtrent het vredesverdrag met Oostenrijk begonnen reeds vorm aan te nemen toen de gedeputeerden van de vier Ministers tijdens het weekeinde met reces gingen. De sub-commissie zette echter de arbeid voort en a.s. Maandag hoopte men de bewoording van het verdrag met Oostenrijk ter goedkeuring aan te kunnen bieden. In het ontwerp wordt Oostenrijk noch geprezen, noch veroordeeld. De bezetting door de nazies wordt er slechts in erkend. De besprekingen over het verdrag met Duitsland zullen de volgende week worden voortgezet met dien verstande dat de Ministers van Buitenlandse Zaken te Moskou niet het stadium mogen bereiken van een formeel verdrag met Duitsland. Volgens een Noordamerikaanse bron geven de gedeputeerden slechts een plan aan tot economische controle op Duitsland. Dit plan zal gevolgd worden tot in Duitsland. Dit plan zal gevolgd worden tot in Duitsland een stabiele democratische regering bereikt wordt (Londen, (AP) 18.1).

REQUIEM MIS.

Maandag a.s. zal er in de St. Patrick Kathedraal een plechtige Requiemmis worden opgedragen voor de zielerust van de Braziliaanse diplomaat Velloso (New York, (AP) 18.1).

VOETBAL.

De Spaanse bladen in Madrid zijn in hun commentaren op de wedstrijd tussen de Spanjaarden en de Argentijnen, waarbij men in de te Madrid gespeelde wedstrijd met niet minder dan 6—1 verloor, nogal bitter (Madrid, (AP) 17.1).

INDO CHINA.

De Franse troepen naar het Zuiden optrekkend stoten op een geïsoleerde groep burgers tezamen de Franse Canadese Redemptoristen werkzaam in Indo China, men had nog voedsel tot Dinsdag. Twee dagen eerder had een patrouille reeds contact kunnen maken 17.1).

DOENITZ WEET TE VERTELLEN.

De duikboten leider Doenitz vertelde aan iemand in zijn gevangenis te Neurenberg, dat Churchill ook bijna het slachtoffer zou zijn geworden van een duikbotenaanval. Men was bij de Orkney eilanden een maand na de oorlog en nam het slagschip Nelson onder vuur, met drie torpedo's, doch geen één van die ging eraf (Neurenberg, (AP) 17.1).

CONCURRENTIE IN HET CARAÏBISCH GEBIED.

De Engelse luchtvaartmaatschappij, die op Zuid-Amerika vliegt zal ook samengaan werken met de Brits West-Indische luchtvaartmaatschappij, men zal technisch advies geven aan deze laatste maatschappij en verder supervisie houden, men hoopt het aantal routes te kunnen uitbreiden (Londen, (AP) 17.1).

OVER SPITSBERGEN.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken deelde mede, dat men in April 1945 zich bereid had verklaard, om tezamen met de Russen de verdediging van Spitsbergen op zich te nemen. Men deed dit onder drie voorwaarden ten eerste dat de eilanden onder de Noorse souvereiniteit zouden blijven, ten tweede dat de Verenigde Staten, Engeland Frankrijk Nederland en Denemarken zouden er mee eens moeten zijn en ten derde het parlement zou het goed moeten keuren (Oslo, (AP) 17.1).

BOODSCHAP TOT DE ENGELSE KONING.

Léon Blum zond een boodschap tot de Engelse koning in verband met zijn bezoek aan Engeland enkele dagen geleden, waarin hij zeide, dat volgens zijn opinie de vriendschap tussen Engeland en Frankrijk inniger is dan ooit tevoren. Hij kwam tot dat gevoelen, nadat hij een onderhoud had met de leiders van het huidige Engeland (Parijs, (AP) 18.1).

SPAAK TOT DE PERS.

De President van de Verenigde landen Paul Henri Spaak sprak te Antwerpen op een bijeenkomst van de socialisten en onderstreepte de belangrijkheid van de pers in verhoudingen tussen de verschillende landen. Zich richttend tot de mensen van de pers zeide hij, dat de journalisten de mensen kunnen zijn, die het meest van allen er toe bijdragen dat de vrede behouden blijft, maar indien de journalisten het nieuws gaan kleuren, vooral als de journalisten enkele texten of zinnen uit redevoeringen gaan benadrukken, dan kunnen zij wel eens indirect de oorzaak zijn van verwikkelingen tussen de verschillende volken (Antwerpen, (AP) 18.1).

WOORDEN VAN DE „IZVESTIA".

De „Izvestia" zeide dat de erkenning van de overheersende rol van Amerika in het Verre Oosten door Engeland in de lijn licht van de buitenlandse politiek, die er opgericht is, om de wereld tussen Amerika en Engeland te verdelen (Moskou, (AP) 18.1).

DE FRANSE CABINETS-FORMATIE.

De pogingen van den socialist Paul Ramadiers om een cabinet te vormen schenen te zullen mislukken daar de M.R.P. huiverig is deel uit te maken van een nieuwe coalitie-regering. Zijn succes of mislukking zal hij aan Auriol mededelen. Heden zou hij zijn besprekingen met de andere leiders van de verschillenden partijen voortzetten. De M.R.P. stemde voor een motie tot voortzetting van een geheel socialistisch cabinet, zodat het anti-prijs inflatie programma van Blum de meeste kans tot succes kan hebben. De communisten daarentegen zijn tegen een geheel socialistisch cabinet, daar zij zelf deel wensen uit te maken van de regering. Het standpunt van de M.R.P. is volgens de communisten slechts tegen hen gericht. Het centrale comité van de communistische partij hield eveneens een vergadering in de morgenuren (Parijs, (AP) 18.1).

DOOD VAN VALLESOS.

In verband met de dood van de diplomaat Vallesos zijn de vergaderingen van de veiligheidsraad verdaagd tot Maandag a.s. Lange van Polen zowel als Cadogan herdachten de dode, men prees zijn tact, zijn wijsheid en zijn nederigheid (Lake Success, (AP) 17.1).

Prinses Margriet

De vlaggen zullen wapperen morgen. Morgen is het de Margrietdag de verjaardag van Prinses Margriet, geboren in Canada, leeft zij nu gelukkig met Haar Koninklijke Vader en Moeder.

Moge de Prinses nog jaren daar in het heerlijke Soestdijk kunnen wonen met geen andere zorgen, als die welke in een echt kinderlijk hart naar boven kunnen komen. Haar toekomst moge schoon zijn, dat wensen wij allen op Haar verjaardag.

VLIEGTUIG NEERGESTORT

Gistermiddag is een Beechkraftvliegtuig van de Rijksluchtvaartschool op het vliegveld Twenthe in Overijsel neergestort en in brand gevlogen. Twee van de drie inzittenden, Postma, chefinstructeur van de Rijksluchtvaartschool te Gilzerijen en W. Bekker uit Leeuwarden, kwamen in de vlammen om. Het andere lid van de bemanning C. J. Muiswinkel uit Bodegraven wist zich door een sprong uit het vliegtuig op het allerlaatste moment te redden. Hij kwam vrij gunstig terecht en is met een hoofdwonde naar het ziekenhuis te Enschedé overgebracht.

GEZANTSCHAPPEN WORDEN AMBASSADES.

De Nederlandse en Canadese regeringen zijn overeengekomen hun respectieve gezantschappen tot ambassades te verheffen. Tot eersten ambassadeur van Nederland te Ottawa is benoemd Dr. J. H. van Royen, oud-Minister van Buitenlandse Zaken. P. Dupuy, buitengewoon gezant en gevolmachtigde Minister van Canada te Den Haag, is benoemd tot buitengewoon en gevolmachtigd ambassadeur.

DEENSE STOOMSCHIP GESTRAND.

Nadat gisteravond en vanochtend pogingen door de 1000 P.K. sleepboot „Hudson" om het gestrande Deense stoomschip „Lillian" vrij te krijgen, mislukt zijn, zal vanmiddag bij vloed de sleepboot „Hudson", geassisteerd door de 900 P.K. sleepboot „Schelde", opnieuw pogingen doen. De Deense bemanning is ondertussen er in geslaagd om de pompinstallaties aan boord van de „Lillian" van stoom te voorzien.

POLITIEKE SITUATIE IN INDONESIË VERBETERD.

In een interview met het Republikeinse persbureau Antara verklaarde Sjahrir, dat de interne politieke situatie wel vebeterd maar nog niet geheel bevredigend is. Na zijn terugkeer uit Djogja heeft Sjahrir op een persconferentie verklaard, dat hij geen moeilijkheden zag op weg naar de ondertekening van de ontwerp-overeenkomst van Linggadjatti.

CORRESPONDENTEN BIJ ZIJNE HEILIGHEID DEN PAUS.

Zijne Heiligheid de Paus deelde aan een groep Noordamerikaanse correspondenten, die gisteren te Rome aankwamen op een tour door Europa mede, dat er nog geen einde gekomen is aan de bittere vervolging van de burgerlijke en godsdienstige rechten van de mensen. Zijne Heiligheid prees de Noordamerikaanse edelmoedigheid, waarmede de Europese slachtoffers geholpen worden. Hij voegde er aan toe, dat de schenkers niet gedacht konden hebben, dat het voedsel en de kleding, die zij zo gul wegschonken in sommige landen van een prijs voorzien zouden worden, de prijs van de aanhankelijkheid tot een politieke partij.

Na zijn rede in de Engelse taal onderhield de Paus zich op gemoedelijke wijze met de journalisten, waarbij Hij Zijn bezoek aan de Verenigde Staten in herinnering bracht. Hij vroeg Zijn groeten over te brengen aan President Truman en de ardinalen (Vaticaanstad, (AP) 18.1).

MEER KANS TOT CABINETSFORMATIE.

De besprekingen van Ramadier om een cabinet te kunnen vormen namen een gunstige wending toen de leden van de M.R.P. lieten weten, dat zij wel mede zouden willen werken aan een coalitie-regering. Zij legden de motie van de partij uit, zeggende, dat zij een geheel socialistisch cabinet de voorkeur gaven, indien Blum aan het hoofd van de regering kwam. Verschillende andere leden van de fractie van Bidault zeiden, dat zij onder zekere voorwaarden zelf de portefeuille van Defensie aan de communisten wilden toestaan. Een van die condities zou dan zijn, dat het Ministerie van Defensie drie ondersecretarissen van Staat van de andere partijen zou hebben.

Ramadier bracht in het Paleis van Bourbon aan een socialistische bijeenkomst verslag uit van zijn besprekingen. De partijleiders spraken hun vertrouwen uit, dat Ramadier in staat zou zijn het succes van zijn onderhandelingen hedenmiddag aan Auriol te melden. Daarna kan begonnen worden aan het ontwerpprogramma, dat Dinsdag aan de Assemblee zal worden aangeboden (Parijs, (AP) 18.1).

PORTO RICO WEER NAAR DE MOEDER TERUG.

In het blad Arriba vertelt men, dat in Spanje het verlangen leeft om Porto Rico weer Spaans te maken. (Madrid, (AP) 18.1).

het nieuws van vandaag

Een oude veteraan zal van het toneel der diplomatieke wereld verdwijnen, het is: **Leon Blum.** De man, die jaren achteréén aan de touwtjes trok in Frankrijk, die nu nog de meest invloedrijke man was, zodat hij alléén in staat was, om Frankrijk een ministerie te geven.

We wisten, dat de man bitter kon zijn, dat hij harde woorden had voor onze overtuiging, doch het lijden van de oorlog heeft hem gelouterd hij was in Duitsland en is een ander Leon Blum geworden.

Alles vergeven en vergetend, wensen we hem een goede oude dag.

Men komt in Londen wel héél spoedig klaar, men zou nu Maandag a.s. reeds klaar zijn met het vredesverdrag met Oostenrijk en dat in één week, het lijkt wel of men al klaar was en dat ook deze voorbereidende besprekingen niets anders zijn als bevestigende besprekingen. van wat men al had afgesproken.

We weten nog niet of Joegoslavië een hapje krijgt van Karinthië.

Zou men nu de volgende week ook zo spoedig gereed komen met Duitsland en hoe zou het dan aflopen met onze eisen? Zouden we werkelijk verhoord worden? „Time" van vandaag maakt reclame voor onze grenscorrecties, men heeft een kaartje van Nederland afgedrukt, waarop men duidelijk kan zien, dat het maar rechtrekkingen zijn, er staan nog een paar vriendelijke woorden bij van Minister van Kleffens. Al die vriendelijkheid is nodig, om na zoveel leed ons aangedaan een rechtvaardige vrede te krijgen?

In Frankrijk is men bezig, nu Blum nimteere en en nu Blum niet meer kan, vraagt men zich natuurlijk af hoe het zal aflopen? Zijn plaatsvervanger is aan het werk begonnen, doch het is vooral zaaks om te zien, wat de M.R.P. gaat doen; eerst dacht men, dat men slechts zou instemmen, dat het maar weer een zuiver socialistisch cabinet moest zijn, doch men hoort ook andere stemmen. Een samengaan van socialisten en communisten als in de dagen van het Volksfront schijnt wel voorbij te zijn, dat was in de glorie dagen van Blum, doch Daladier moest later de zaakjes opknappen. Men zal er wel genoeg van hebben.

De Paus hield een opmerkelijke redevoering waarin Z. H. duidelijk laat zien dat met de Unra gaven politieke zwendel is gepleegd.

In Canada rouwt men om de dood van kardinaal Villeneuve.

In Holland vlagt men morgen voor Prinses Margriet en wij doen dat ook.

In Rusland moppert men steeds, — waar was het vandaag ook weer over —, o ja, dat Engeland en Amerika van plan zijn de wereld te verdelen. Je moet het maar geloven.

De voorzitter van de Verenigde Land Spaak van België heeft de journalisten de les gelezen. Hij heeft gelijk en wij buigen het hoofd en zullen daarom vandaag geen geruchten publiceren, we zullen het **niet** doen, welke krant er ook mee zal uitkomen.

De Nieuwe Tijd

Waar men lang naar verlangd heeft, waar men nu reeds maanden naar heeft uitgezien, dat is nu eindelijk gekomen — een eigen blad voor de Katholieke Partij hier op ons eiland.

Gisteren kwam het blad van de persen van St. Paulusdrukkerij, en we wensen het nieuwe bestuur „cordial pabien", met deze uitgave, die heten zal „De Nieuwe Tijd". Men heeft een psychologisch juist moment gekozen, een gewichtig moment ook, nu door de rede van den Gouverneur op 20 Dec. jl. een nieuwe phase werd ingeluid, nu we staan aan de vooravond van het bezoek van de parlementaire commissie, dat een verandering in onze staatsregeling zal bewerken, zoals het nog nooit is voorgekomen in geheel de staatsrechtelijke geschiedenis van Curaçao.

Het oude bestuur voelde ook de noodzaak van publicatie, en men ging naar de „Amigoe", welks redactie gaarne ruimte afstond voor het zg. contacthoekje van de Katholieke Partij. Voorlichting is nodig op Curaçao en dat niet slechts als negatief werk, om recht te zetten, in andere persproducten te pas en te onpas over Curaçao wordt los gelaten, doch ook om de grote taak te vervullen, die nodig is ons volk verder politiek op te voeden, zodat men niet meer een holder de bolder verkiezing meer zal meemaken, zoals toen in November van het jaar 1945.

Het was de Amigoe die ook de Partij aanried, om toch met een groot partijblad te beginnen, toen enkele maanden geleden een poging tot publicatie-orgaan werd ondernomen van de kant van Pietermaais afdeling en men voor de dag kwam met een klein gestencild blaadje, dat „Nos Lucha" heette. Die worsteling was ook wel wat onbekookt in de wijze van schrijven, zo werd de redactie van de Amigoe gesommeerd, om op een reeks vragen per ommegaande antwoord in te dienen, anders zouden we voor — ik weet niet wat — worden uitgemaakt, terwijl men vergat ons een exemplaar toe te zenden!

„De Nieuwe Tijd" is grootser, het is niet van dat allure, als die bladen die op bepaalde passie speculeren, het groeie nog verder uit, doch een opbouwend blad van voorlichting, ook van de kant van intellectuelen, zodat we er veel waardevolle artikelen in aantreffen. Men beperke zich tot het louter politieke: een sociale rubriek is wel aardig, doch behoort niet direct thuis in zulk een krant, („sociaal" vatten we hier dan op, als een rubriek zoals we die kennen in de Spaanse bladen, waarin wordt aangekondigd dat Senjorita Anastacia die schone morgen jarig zal zijn en Senjora Carmen die van de trap viel weer thee zal drinken, om vijf uur als ze klaar is met haar middagdut).

Eén artikel als dat van I.C.D. is waardevol en zou in de „La Union" een prachtig figuur slaan. Een artikel van pater Latour is voor volksontwikkeling.

Men geve ook critiek en men verdrage ook critiek, laat ons samen strijden hebben wij gezegd tot de „worstelaars" van „Nos Lucha", doch ze begonnen ons te bijten.

We zijn blij, dat er zoveel „pep" op Curaçao is, dat men met zulk een krant kan loskomen, men treffe de Papiamentse schrijvers, die de toon weten te pakken, niet de straattoon, doch de toon als wijlen George en Kaweta, zielig onthoofd door den heer Elias.

Men lichte het volk in over de plichten als staatburger. Men zij niet slechts in de aanval tegen anderen, doch men zij de anderen een slag voor.

De Surinaamsr rubriek doet goed, men vergat daarin achter de voorlichting die de Surinamers kregen door den Curaçaosen correspondent in „De Surinamer", de katholieke Surinamers liepen, daarom ook niet mede met de democratische groep en ontsnapten zodoende aan het fiasco. De schrijver had ook kunnen wijzen over de activiteit van de Sint Aloysiuskring, welke vereniging opkwam voor de katholieke Surinamers en alle Surinamers, toen de vestigingswet wat te eng zou gaan worden. Gelukkig verzekerde de heer Hoogeveen toen in de Staten, dat de toepassing van de wet „soepel" zou zijn en men zich heus niet behoefde te verontrusten.

Men had kunnen wijzen op de beantwoording, door die zelfde Sint Aloysiuskring, van een vraag, die de commissie Ellis niet gesteld had, nl. hoe zal in het nieuwe rijksverband het contact tussen de delen tussen Suriname en Curaçao: als broers of als vreemdelingen?

Men geve in de krant van bevoegde zijde critiek op de wetsontwerpen. Studie artikelen ook over het ontwerp Gomez in zake de autonomie, critiek inzake de practisch mogelijke en niet te dure decentralisatie, enz. enz.

We zien een bedaarde geest in „De Nieuwe Tijd".

Onze werkelijk hartelijke gelukwensen aan het bestuur van de Katholieke Partij.

....

RECEPTIE THOMASKRING.

Gisteravond had in de Thomasclub een receptie plaats ter ere van den Zeer. Eerw. Frater Superior Prudentius, hoofd van de congegatie van de Eerw. Fraters van Tilburg. In zijn rede getuigde de voorzitter van de club, de heer A. Doncker, dat de jeugd van Curaçao veel aan de Fraters dankt. Hij noemde speciaal geloofsovertuiging en vaderlandsliefde.

De ondervoorzitter de heer A. de Rooy sprak ook enkele woorden van dank, terwijl de Moderator, Pater Brada, getuigde van de noodzaak van een disciplinaire opvoeding. Men bood aan den Frater Superior het erelidmaatschap aan.

CURAÇAO

LERAAR AMBACHTSSCHOOL.

Hedenmorgen arriveerde op Hato een nieuwe leraar voor de Ambachtsschool Sint Jozef, de heer Reekers. Welkom.

POST OP SINT MAARTEN.

Het blijkt, dat onze correspondent op de Bovenwinden zich een beetje vergallopeerde, de postzakken zijn niet groot en ontgingen waarschijnlijk zijn waakzaam oog. Men gaf dus heus wel de postzak mede, doch men landde niet direct op Sint Eustatius; men trok éérst naar Sint Kitts. Het was: **ongeduld.**

AANKOMST ZUSTERS VAN SCHIJNDEL.

Heden arriveerden twee nieuwe Zusters van de Congregatie van Schijndel, die zich aan het werk op Curaçao zullen wijden. Haar namen zijn: Zuster Anastacia en

K.S.C.

Zaterdag: Johan Maurtis — Dos Caminos afgelast.

Zondag 10 uur Baseball: Lucky Strike — Caracas; 16 uur Semifinale Mgr. Verriet Tropee: Dosco — Republiek.

Terrein Santa Rosa: Korfbaldag.

Shock absorbers — Meyboom.

BOY ECURY †.

Bij de familie Ecury is een brief binnengekomen van Hare Majesteit de Koningin, waarin Hare Majesteit Haar condoleances betuigt aan de familie Ecury in verband met het overlijden van Boy Ecury, gevallen in de strijd van de ondergrondse in de dagen van de bezetting.

Wij twijfelen er niet aan, of dat Koninlijke woord zal voor de Ouders en familie van den overledene een grote voldoening en troost zijn.

JOHN DE POOL.

De oude heer John de Pool is onlangs nog van Panamá naar Barranquilla getogen om te zien of de schermsport op Curaçao nog even goed was als in zijn tijd! Hij was zeer tevreden over het schermen van de heren Boutmy c.s. en schrijft er een enthousiast artikel over in de „Bulletin Comercial" van gisteren. De heer De Pool is nog vol levenslust, doch betreurt het, dat hij waarschijnlijk de volgende Olympische Spelen in Guatemala niet meer mede zal maken. Hij hoopt echter, dat Curaçao daar ook tegenwoordig is.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Benceming: A. J. Genefaas tot tijdelijk opzichter bij Openbare Werken met standplaats Aruba; J. Droog tot onderwijzer 1e klasse categorie A. bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao, en werkzaam gesteld aan de Openbare Emmaschool voor G.L.O.B. te Willemstad op Curaçao; D. J. de Groot tot sergeant-majoor-administrateur bij het Corps Militaire Politietroepen in tijdelijke dienst; A. D. Ringma, E. G. F. Vos, J. M. Vos tot tijdelijk waarnemer op de verkeerstorens voor de Luchtvaart alhier; J. Hollander tot tijdelijk instrumentmaker 2e klasse bij de Landsradio- en Telefoondienst; S. J. J. Gispen, D. Jolink en A. Kooiker tot tijdelijk telegrafisten bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier; P. Graf tot tijdelijk apotheker bij de Openbare Gezondheidsdienst, alhier.

Waarneming: C. G. Buncamper onderwijzer 2e klasse op St. Eustatius is aangewezen om bij ziekte, overlijden of andere wettige verhindering van den hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand, den Ambtenaar van het Bevolkingsregister, den Ontvanger Chef van het Postkantoor op St. Eustatius, deze functies waar te nemen.

Toelating: F. J. Tthsen, tandheelkundige tot de oefening van de tandheelkundige practijk in het Gebiedsdeel Curaçao.

Overplaatsing: U. C. Bouwman loods te Willemstad naar Caracasbaai.

Huurcommissie: Eervol ontslag aan: Ir. J. F. Groote als voorzitter der Huurcommissie op Curaçao, onder dankbetuiging van de door hem en gemelde hoedanigheid aan den Lande bewezen diensten.

Benoeming: Dr. P. J. J. van den Biezen plaatsvehvangend voorzitter dier Commissie; Drs. J. H. van Boven, plaatsvervangend lid, vertegenwoordigende de belangen van de huurders van woningen tot plaatsvervangend voorzitter dier Commissie.

De Gouvernements-secretaris,
F. J. J. Corver.

STICHTING VOOR RECLASSERING EN KINDERBESCHERMING OP CURAÇAO.

Over het nut van reclasseringswerk is nog nooit gedisputeerd. Inderdaad, het is te evident. Maar de perspectieven zijn lang en breed overwogen. Ze waren niet bepaald gunstig en zijn het momenteel nog niet. Of ze het ooit zullen worden?

Het is moeilijk te raden. Veel zal afhankelijk zijn van werkelijke steun en sympathie bij alle lagen der bevolking.

Van officiële zijde zijn we er van verzekerd. Dit moge reeds blijken uit het feit, dat Zijne Excellentie Dr. P. A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao, van harte bereid bleek het beschermheerschap te aanvaarden. Met deze ruggesteun en bovendien in de vaste overtuiging, dat hier veel en goed werk te verrichten valt, is Donderdagmiddag op de pastorie van Otrabanda per notrarieële acte de stichting officieel tot stand gekomen en reeds vol vedtrouwen haar werkzaamheden begonnen.

In artikel 3 van de statuten is de doelstelling als volgt omschreven:

1) het behartigen van het zedelijk en geestelijk belang van door den rechter tot gevangenisstraf al of niet voorwaardelijk veroordeelden of door enige door den rechter op te leggen straf bedreigden, zowel vóór, tijdens als na afloop van hun straf;

2) het treffen van maatregelen ten behoeve van minderjarigen, die met zedelijke en/of lichamelijke ondergang worden bedreigd.

Dit doel zal met alle mogelijke beschikbare en wettige middelen nagestreefd worden ongeacht tot welke bevolkingsgroep de sub 1) en 2) bedoelde personen mochten behoren.

Bij de stichtingsacte werden voor de eerste maal tot leden van het bestuur benoemd:

tot voorzitter: Pater Ph. H. Offermans, Aalmoezenier van de strafgevangenis en het huis van bewaring te Curaçao;

tot ondervoorzitter: Rabbijn Izac Cardozo, Predikant bij de Nederlands Portugees Israëlietische Gemeente „Mikvé Israël";

tot secretaresse: Mejuffrouw Adelpha M. Capello te Otrabanda:

tot penningmeester: de Heer Luis A. J. de Lannoy, Botica Central te Otrabanda;

tot assessoren: Dominee C. Th. Steenstra, Predikant bij de Protestantse Gemeente Emmatad; Dokter H. M. Waszink, Psychiater en geneesheer directeur van Rustoord Groot Kwartier en de Heer S.A.L. Maduro Directeur Maduro & Curiels Bank te Curaçao.

Het bestuur blijft zeer gaarne te allen tijde bereid om de stichting een zo groot mogelijke bekendheid te geven. Moge deze bekendheid tevens hulp en waardering betekenen.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

De bewoners der Wijk „Koronet", schrijft ons:

Met genoegen lazen wij over de nieuwe plannen van Openbare Werken in uw veel gelezen blad van 13 dezer, maar met leedwezen zagen wij in de 26 punten dat de naam van wijk „Koronet" niet voorkomt, niettegenstaande de omwoners zo vele keren hebben gevraagd om een verbetering aan te brengen en de weg begaan en berijdbaar te maken.

Ofschoon we weten dat deze weg geen Gouvernements eigendom is; toch nemen wij als voorbeeld, Domi, Marchena, de Koral van Shon Toms, Fleur de Marie enz. ook particulier eigendom, zijn verbeterd of zullen worden verbeterd.

Het is daarom dat wij de hoop uitspreke, dat ook onze wijk op de lijst zal komen.

Wij zullen toch de moed blijven houden aangezien de beloften van het Departement van Openbare Werken in zijn brieven van 19 December 1942, en 27 December 1944 gericht aan de Omwoners van wijk „Koronet" wel geen ijdele woorden zullen blijken te zijn.

Mijnheer de Redacteur, wij danken U voor de verleende plaats ruimte.

De bewoners van wijk „Koronet":

F. J. de Vries.
H. Maduro;
Joh. Casseres;
Johans Kelly;
Gabriel Penso.

Legende van een Held

ALBERT HELMAN MAAKT EEN „MISLUKKING", ALS HIJ SCHRIJFT OVER EEN CURAÇAOSE HELD.

Albert Helman heeft een boek geschreven over Gerrit van de Veer, de man die in Nederland bij de ondergrondse zulk een voorname rol speelde. De man heeft geen succes gehad met zijn boek, wij geven hier de recensie weer, die we aantroffen in Elseviers weekblad. De figuur van Gerrit van de Veer is bekend op Curaçao, hij was werkzaam bij de C.P.I.M.

Mijn eerste reactie op het door Albert Hellman geschreven boek over Gerrit-Jan van der Veen was een bijna tastbaar worden van mijn herinneringen aan de goede tijd, dat ik Van der Veen gekend heb. Zoals het terloops noemen van een naam, het onverwacht tegenkomen van een foto of van een boek, waarover van gedachten gewisseld is, de onbelangrijke aanleiding kan zijn tot het opnieuw en intens beleven van wat jaren geleden gebeurde en door al het vele, dat daarna geschiedde, overwoekerd werd en bijna uit het gezicht verdween, zo staat van der Veen thans weer voor mij, duidelijker, overzichtelijker, dan in de dagen van onze gezamenlijke arbeid het geval was. Ik denk aan onze kennismaking begin 1942, het lange, terrein-verkennende gesprek enkele dagen daarna, de periodieke bijeenkomsten, waarop in de kleine kring der deelnemers het werk besproken en verdeeld, het resultaat bekeken en beoordeeld werd, de minder zakelijke ontmoetingen, waarbij de teugels wat gevierd werden, de groeiende vriendschapsband, die ons sterker maakte in het gevaar. En hand over hand, de uitbreiding van het werk! Door de stijgende nood moest steeds naar nieuwe middelen gegrepen worden om de maatregelen, door den bezetter genomen, te doorkruisen en hun uitwerking te verzachten, om de slachtoffers te steunen. Van het een kwam het ander, het experiment werd, door een dag en een nacht gezamenlijk zwoegen, een de volmaaktheid nabijkomend wapen, het verzet groeide uit van een weinig gevaarlijk dilettantisme tot een gevreesd tegenstander, die geen enkele hem toegeworpen handschoen liet liggen en niet één keer de ongelijke strijd ontweek. Toen kwam het succes van de aanslag op het Amsterdamse bevolkingsregister — een mijlpaal in de geschiedenis van het Nederlands verzet — en kort daarop de zware klap van de arrestatie van het gros der deelnemers.

Enige ogenblikken van dodelijke angst en verbijstering, maar de contacten worden hersteld, het werk gaat door. Van der Veen ontspringt de dans, bouwt met de weinige overblijvenden en met nieuwe mensen de organisaties weer op, breidt ze uit, sticht nieuwe, werkt als een bezetene, tot zijn arrestatie aan dit alles een einde maakt.

Wij zagen elkaar dit laatste jaar veel minder dan het eerste, maar het contact bleef, of persoonlijk, of door tussenpersonen tot het einde bestaan en de vriendschap, die ik voor hem gevoelde steeg ver daarboven uit tot een verbondenheid, waarin zijn dood geen enkele verandering bracht.

Uit al deze herinneringen rijst Gerrit-Jan voor mij op als een der kostbaartse mensen van het Nederlandse verzet. Ik heb, gedurende de bezetting, weinig mensen ontmoet, dit zich zo volledig gegeven hebben aan het illegale werk en daarvoor zo weinig erkenning opeisten als hij. Ik leerde hem kennen als een intelligent en gevoelig man, met zeer goede, initiatieven en van een moed, die niet een blind er op-los-slaan was, maar een voorzichtig en onverschrokken afwegen van alle kansen en een bewuste overwinning van de angst voor de gevolgen en de twijfel aan de noodzakelijkheid van de te brengen offers. Ongetwijfeld lokte hem het avontuur, maar dit stempelde hem niet tot een avonturier, geobsedeerd door de daad, zonder zich om het waarom en het waarvoor te bekommeren. Zijn houding tijdens de bezetting zal mede bepaald zijn door het inzicht, dat het hem als kunstenaar niet gegeven was, in zijn werk te realiseren, wat hij zich droomde, maar dit vermindert geenszins de betekenis van wat hij gedaan heeft, integendeel, dit tekort was een stimulans om boven de eigen beperktheid en onbevredigdheid uit te stijgen tot de alles-beheersende en allen-omvattende strijd voor menselijkheid en recht. Ondanks zijn tekortkomingen, die zich ook in het werk soms op pijnlijke wijze deden gevoelen, was Van der Veen een groot man, die zich aan die strijd heeft gegeven met zijn gehele zijn, die wist wat hij riskeerde, doch de offers aanvaardde, omdat alleen op die wijze de plichten ten opzichte van mens en samenleving vervuld konden worden.

Nadat het boek van Helman gefungeerd had als motief om mij opnieuw te verdiepen in de persoon en de betekenis van Gerrit-Jan van der Veen, heb ik getracht er hem in terug te vinden. In plaats van Van der Veen wordt mij echter een held opgediend, zij het dan een gewone. Persoonlijk heb ik er geen bezwaar tegen om Van der Veen een held te noemen, omdat ik zeer zeker in zijn karakter trekken heb ontmoet, die voor mij het essentiële van „de held" uitmaken. Maar heb ik bezwaar tegen het romantiseren van zijn leven en tegen het vormen van een legende, die slechts in een ver-verwijderd verband met hem staat. Als Helman een boek geschreven had over een willekeurige illegaal of over „de" illegaal, dan zou ik er vrede mee hebben; er moeten blijkbaar altijd mensen zijn, die de dingen mooier en romantischer en daarom principieel anders willen voorstellen, dan zij in werkelijkheid gebeurd zijn.

Tegenover een figuur als Van der Veen acht ik evenwel oprechtheid en soberheid geboden. Zijn leven, zoals ik en vele anderen dat voor onze ogen hebben zien afspelen, heeft geen behoefte aan opschik en verfraaiing, aan litteraire ornamenten en tierelantijnen, het kan nooit interessanter en bewonderenswaardiger gemaakt worden door de feiten te verdraaien en hem een belangrijker, een heldhaftiger rol toe te dichten, dan in werkelijkheid de zijne was. En niet alleen dat zijn leven daar geen behoefte aan heeft, maar ook wij, het Nederlandse volk, passen voor deze vervalsing.

De schrijver mag, volgens het voorwoord, getracht hebben een zo objectief mogelijk beeld te geven een eerste vereiste daarvoor is toch, dat hij zich uitgebreid over de feiten informeert. Dat hij daarin ernstig is te kort geschoten, blijkt overduidelijk uit het relaas, dat hij over de werkzaamheden van Gerrit-Jan in 1942 en begin 1943 geeft. Mogelijk is Van der Veen daarna, toen zo vele van zijn vrienden en medewerkers geëlimineerd waren, de onbetwistbare leider van vele organisaties en operaties geweest, in die begintijd was hij dat zeker niet. In het kunstenaarsverzet, de Kunstenaarssteun, de Persoonsbewijzencentrale, de aanslag op het Amsterdamse Bevolkingsregister heeft op uitstekende wijze zijn partij geblazen, echter niet als solist met het orkest op de achtergrond, maar als lid van het orkest zelf, naast vele anderen, die zich even goed van hun taak kweten. Ik acht de gegeven voorstelling van zaken niet alleen in hoge mate onrechtvaardig tegen over de medewerkens, waarvan er vele zijn, die voor het vuurpeloton zijn gebleven, — en, al hun namen niet genoemd mogen worden, wil dat toch niet zeggen, dat men ook over hun daden zwijgen moet maar ook funest voor de beoordeling van Gerrit-Jan zelf, omdat daardoor de indruk wordt gevestigd, dat wil men in hem een held zien, zijn daden danig aangedikt moeten worden.

Het door Helman getekende beeld krijgt een nog irreëler en legendarischer belichting, door de litteraire saus, waarmee het verslag van verschillende voorvallen in zijn leven overgoten wordt. Op 10 Mei 1940 vangt Van der Veen zijn heldenrol aan, hij kon er geen dag langer mee wachten zijn besluit staat vast, hij zal zich zo duur mogelijk verkopen, en hij zal dit consigne houden, zonodig tot het uiterste (pag. 117, 119). Dat de psychologie van deze gehele scène onjuist is, deert de schrijver niet; voordat iemand anders de gelegenheid krijgt om als held herboren te worden, moet Van der Veen zich deze uitverkiezing aanmeten. De vogel, die tijdens dit overhaaste proces al kwinkelerend ten tonele gevoerd wordt, krijgt pas tijdens het rechtgeding en de terechtstelling zijn grote kans. Men staat er versteld van, hoe symbolisch zo'n vogel zijn kan en hoeveel dichterlijke synoniemen er bestaan voor zijn eenvoudig gefluit. Maar als je iets doet, moet je het goed doen. Een vogel, zelfs een tjuikende leeuwerik, is geenszins voldoende om de sfeer van de legende te treffen, in het arsenaal van de dichter bevinden zich te kust en te keur „ het vergesmoorde ruisen van de golven", „de luwe stilte, ijl en vol geheimenis", „het lage, trage licht", „de hemel waar een rafeligverbredend spoor van rosse schapenwolkjes vlekt", „fijne, vroege nevels (die) samen drijven in de avondstolp", enz. enz. (pag. 232-243). Noch van het proces, nóch van het fusilleren staan ons gegevens ten dienste en wat Helman daarover hoogst dichterlijk fantaseert, overschrijdt verre de grens van het betamelijke en toelaatbare.

Al daarom zo te betreuren, nu de illegaliteit met den dag erger in discrediet geraakt en zowel openlijk als bedekt aan de venijnigste en vuilste aanvallen bloot staat. Als mensen, die de illegaliteit kennen en waardig gekeurd worden om het leven van een van haar voornaamste vertegenwoordigers te schrijven, naar de legende grijpen om deze opdracht te vervullen, naar de vervalsing om een held te creëren en naar de litteraire wansmaak om het publiek te epateren, wat moeten buitenstaanders dan van het verzet denken? De ingewijden gaan aan dit boek voorbij, zij hebben hun herinneringen aan een grote tijd en grote mensen en laten zich door een „vie romancée" niet beinvloeden. Maar het Nederlandse volk mag aanspraak maken op een eerlijke en sobere beschrijving van de strijd tegen den onderdrukker, die het in de kapitale mislukking van Helmans pennevrucht, helaas, niet zal vinden.

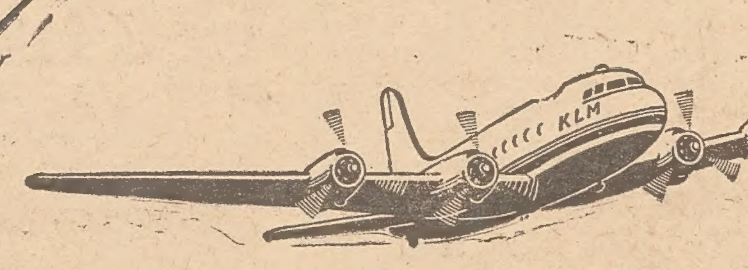
(Elsevier) Hans Bongerd

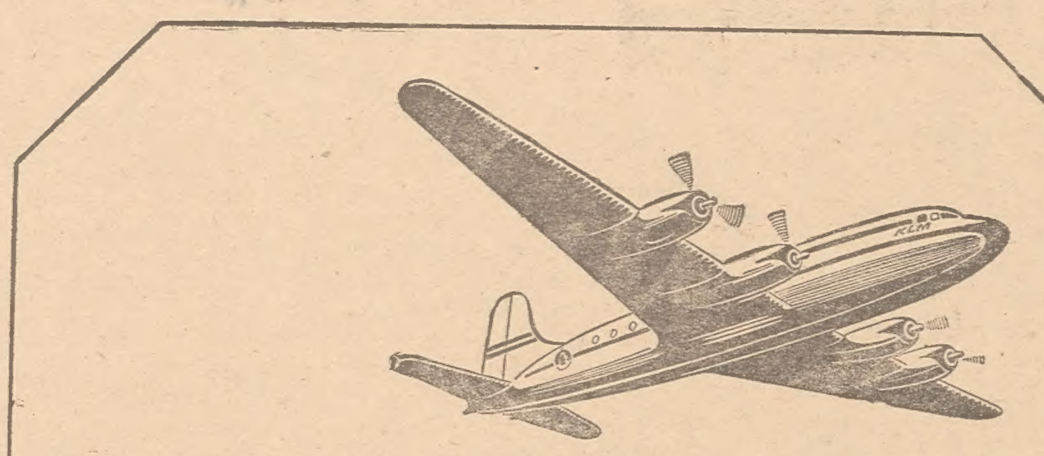
BRAZILIAANS HUMOR.

De Brazilianen zijn buitengewoon trots op hun Portugese afstamming, maar toch kunnen ze het nooit laten grappen over hun moederland te lanceren. Een van hun meest geliefde is wel: Portugal had een ontzagwekkende verdedigingslinie gebouwd ter beveiliging tegen agressie van zijn nabuurstaat. Grote kanonlopen priemden uit stalen bunkers en machtige verdedigingswerken langs de gehele grens.

Maar toen de verdedigingswerken door de generale staf werden geïnspecteerd, kwam men tot de ontstellende ontdekking, dat de linie weliswaar uitstekend voldeed, maar dat de kanonnen alle de verkeerde kant op wezen. En men kon ze niet omdraaien zonder eerst alle bunkers op te blazen.

Tot aller bevrediging werd eindelijk een oplossing voor dit dilemma gevonden. Men besloot de linie tegen halve prijs aan Spanje te verkopen.

Hiermede vervullen wij de treurige plicht U het overlijden mede te delen op 17 Januari '47 van den Heer

Gerrit Krul

Iste Officier der K. N. S. M

in den ouderdom van 48 jaar.

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4 uur vanaf het St Elsabeth Gasthuis naar de Protestantsche begraafplaats aan de Roodeweg

Hoofdagentschap KNSM

Unda

Bij de reorganisatie, welke zich momenteel voltrekt in het Internationaal Katholiek Radio- en Televisie-bureau, wordt ten volle rekening gehouden met de suggesties, welke in het geciteerde schrijven zijn neergelegd.

Een jaar tevoren had Zijne Exc. Mgr. J. B. Montini reeds soortgelijke richtlijnen gegeven in een schrijven dd. 12 Aug. 1945, gericht aan den Voorzitter van het I.K.R.T. Aan dit schrijven ontlenen wij:

„Men kan niet anders dan de levendige hoop koesteren, dat de internationale voorlichting op het gebied van de activiteit der Katholieken terzake van de radio, zonder verwijl weer op gang worde gebracht om een nieuwe vlucht van het radio-apostolaat mogelijk te maken."

Welnu, de eerste stap welke zal worden gezet tot uitvoering van ons Programma, is er op gericht dit doel te bereiken.

Voortaan zal het Internationaal Katholiek Radio en Televisie-bureau zich aandienen onder de nieuwe naam „Unda".

Als centraal bureau, waar de werkzaamheden zullen gedaan worden, welke leiden tot het centraliseren van alle informatie en documentatie, zal gaan fungeren: het Permanent Algemeen Secretariaat — kortweg aangeduid als: „Unda-secretariaat—, welks oprichting binnenkort een feit zal zijn.

Het wordt nu tijd U uiteen te zetten, hoe dit Unda-secretariaat zal functioneren.

Dat brengt de noodzaak mee U te vertellen van de z.g. „Unda-diensten".

De Unda-diensten.

De Unda gaat organiseren en exploiteren een aantal „diensten".

In de verschillende landen zijn het de Unda-correspondenten, meestal afgevaardigden van Katholieke radio-organisaties of andere Katholieke organisaties die bepaalde gegevens in hun land verzamelen en deze zowel snel als regelmatig aan het Unda-secretariaat doorgeven.

Op het Unda-secretariaat worden de binnenkomende gegevens, al naar gelang hun aard, door vakmensen verwerkt, vertaald, gecombineerd etc. en wederom op de snelste wijze aan alle belanghebbenden tegen een billijke vergoeding ter beschikking gesteld.

Een Unda-correspondent levert de gegevens van zijn eigen land. De samenwerking van al deze correspondenten met het Unda-secretariaat stelt de Unda in staat om aan belanghebbenden een „dienst" te leveren, welke in de ware zin van het woord is opgebouwd uit materiaal, afkomstig uit alle mogelijke landen ter wereld.

De draagwijdte van het woord „gegevens" zal U duidelijk zijn uit de volgende beschrijving van de ontworpen diensten.

Unda-dienst A. Z. verzamelt (etc.) en verstrekt al die berichten welke een indruk geven van Katholieke activiteit in het algemeen in zoverre deze op enigerlei wijze van belang is voor of in verband met radio en televisie. Hieronder vallen nieuwsberichten, met hun commentaren, maar ook min of meer uitgebreide artikelen.

Unda-dienst TEC verzamelt (etc.) en verstrekt gegevens op het gebied der theoretische en toegepaste radio- en televisietechniek (techniek ditmaal in enge zin.) Deze dienst bevat berichten, besprekingen etc. van de nieuwste vindingen, verbeteringen, nieuwe werkwijzen in de meest uitgebreide zin van het woord.

Unda-dienst PRO verzamelt (etc.) en verstrekt gegevens, aanwijzingen en voorlichting op het gebied van de programma-opbouw, van de voorbereiding en uitvoering van programma's. Hieronder valt ook de reportage- en hoorspeltechniek in de meest uitgbereide zin van het woord.

Deze drie diensten: A-Z, TEC en PRO vormen tezamen de Unda-Informatie- en Documentatie-dienst.

Teneinde deze Informatie- en Documentatie-dienst voor de praktijk zo waardevol en efficient mogelijk te maken, zij een aantal andere diensten ontworpen, welke als aanvulling op de Informatie- en Documentatie-dienst kunnen functionneren, maar ook zelfstandig te gebruiken zullen zijn.

Het zijn de volgende diensten:

Unda-dienst ETEX verzorgt de samenstelling en exploitatie van een zo volledig mogelijke collectie texten van lezingen, radio-luisterspelen, reportages etc., welker inhoud doortrokken is van de Katholieke ideeën op gebied van geloof en zeden, alsmede een verzameling religieuze muziek.

Unda-dienst EDIS verzorgt de samenstelling en exploitatie van een zo volledig mogelijke collectie gramofoonplaten en andere media door middel van welke op enigerlei wijze geluid is geregistreerd. Het gaat om de registratie van religieuze muziek en om de verklanking van texten als vermeld onder Unda-dienst ETEX.

Unda-dienst EFIL verzorgt de samenstelling en exploitatie van een zo volledig mogelijke collectie films, welker inhoud doortrokken is van de Katholieke ideeën op gebied van geloof en zeden en welke geschikt zijn voor het gebruik in televisie-uitzendingen.

De Unda-diensten ETEX, EDIS en EFIL zullen ook de gegevens verwerken, vermeld bij de drie voorgaande diensten, inzoverre die gegevens zich daartoe lenen.

De drie diensten: ETEX, EDIS en EFIL vormen tezamen de Unda-Programmadienst.

Een hulpdienst „pur-sang" is de:

Unda-dienst TRANSLAD, welke de vertaling en adaptatie verzorgt van gegevens, vermeld in de reeds genoemde en nog te noemen diensten.

Een andere hulpdienst is de:

Unda-dienst ENQUETE, welke zich ter beschikking stelt van alle overige diensten en zich specialiseert op het verkrijgen van inlichtingen van iedere aard, welke deze dienst nauwkeurig onderzoekt, schift naargelang de bruikbaarheid en aan de overige diensten doet toevloeien.

Een apart geheel vormt:

de Unda-dienst MISSIO, welke zich specialiseert op de aanwending der genoemde diensten voor de Missiegebeden. Deze dienst beoogt aan de Missionarissen assistentie te verlenen inzake het ontwerpen en berekenen, het aanschaffen, plaatsen, in gebruik nemen en houden en het exploiteren van Missie-zendposten en ontvanginrichtingen (rekening houdende met de speciale eisen, welke de betrokken gebieden stellen in verband met klimaat, algemene geologische en meteorologische omstandigheden, taal, enz. enz.) teneinde o.m. het isolement van den Missionaris op te heffen en de handicap van de grote afstanden te elimineren, kortom: de radio- en wellicht ook de televisie- te stellen in dienst van het missioneringswerk.

Dan zijn er nog Bulletin en tijdschrift.

De uitgave van het z.g. Bulletin welke tijdens de oorlog is gestaakt, zal binnenkort wederom worden hervat.

Tevens wordt momenteel onderzocht of het wenselijk en doenlijk zal zijn een internationaal tijdschrift uit te geven, dat zich specialiseert op radio en televisie in de meest uitgebreide zin van het woord, met het doel de belangrijkheid van beiden voor de propaganda van de waarheid en de goede zeden bezien vanuit Katholiek standpunt, te belichten.

Dit tijdschrift bedoelt tevens de actieve belangstelling van de Katholieken overal ter wereld voor onze actie inzake radio en televisie op te wekken en levendig te houden.

Het Unda-secretariaat voor de organisatie en exploitatie van de genoemde diensten is een centraal orgaan nodig:

Het Unda-secretariaat.

Het Unda-secretariaat, met zijn verschillende afdelingen is te beschouwen als ware het een laboratorium waar door de samenwerking van krachten uit verschillende landen, de door de over de wereld verspreide correspondenten, geleverde ingrediënten worden verwerkt. Het gebruiksklare eindproduct is: de reeks Unda-diensten.

Overigens decentralisatie.

Het Unda-secretariaat is niet te beschouwen als een soort hoofdkwartier van waaruit bindende voorschriften aan de landelijke Katholieke radio-groeperingen worden gegeven.

Wij zijn er ons terdege van bewust, dat iedere nationale Katholieke radio-organisatie zelve het beste weten kan en weten moet, wat door haar in het betrokken land kan en moet worden gepraesteerd.

De Unda-diensten zullen diensten zijn in de ware zin van het woord: wie er zich van bedienen wil onder bepaalde condities, is van harte welkom.

De diensten zullen op commerciële basis worden geëxploiteerd en de Unda zal zich beijveren een ware „service" te bieden.

De eerste stap.

De inrichtingen van het Unda-secretariaat is de eerste stap, die gaat worden ondernomen, zeiden wij reeds.

Wij zouden graag hier en nu reeds spreken over de volgende stappen, die wij ons voorgenomen hebben te doen tot verwerkelijking van ons Programma.

Vooral omdat het Programma verder alleen punten bevat, welke meer tot de verbeelding spreken daardoor meer propagandistische waarde zouden hebben. Doch eerstens wensen wij ons te houden aan de suggesties die ons van de zijde van het Vaticaan zijn gegeven; en voorts willen wij graag nuchter met de voeten ten op de grond blijven staan. Als in onze tijd ergens heel zeker geen behoefte is, dan is het aan luchtkastelen.

Het eerst van alles dienen wij ons werk een gezonde organisatorische en financiële basis te geven.

Unda bevindt zich in een impasse. In de hinderlijkste van alle impasses: in een vicieuze cirkel.

Voor de oorlog was het I.K.R.T. practisch gesproken afhankelijk van de goedgeefsheid van enkele landen (welke goedgeefsheid afnam met het toenemen van de kans op oorlog) en van de Nederlandse K.R.O. Wat het I.K.R.T. vóór de oorlog heeft kunnen doen, dank zij die steun, kunt U in een andere folder lezen, die wij te Uwer informatie hebben bijgesloten. (Zie: „Enkele jaartalen.")

Unda echter zal zich, als internationale organisatie geheel onafhankelijk moeten maken, zodat zij gaat beschikken over eigen huisvesting, een eigen medewerkersstaf en eigen financiën. Unda zal zichzelf economisch kunnen moeten bedruipen uit de geldelijke bijdragen die de aangesloten organisaties in de verschillende landen jaarlijks zullen bijdragen, uit de winst op haar exploitaties — o.a. die van de „diensten" — en uit enkele andere bronnen van inkomsten.

Deze inkomsten echter zullen pas gaan toevloeien zodra de Unda met haar diensten kan gaan aanvangen en zodra de jaarlijkse contributies gaan binnen komen. De organisatie van dit alles kost tijd en geld.

Voor deze diensten en al het overige werk hebben wij een Unda-secretariaat nodig.

Het geld, nodig voor de inrichting van dit Unda-secretariaat moeten wij trachten te verkrijgen in de vorm van giften. Met andere woorden: de Unda zal slechts dan uit de vicieuze cirkel kunnen geraken, indien zij van daarbuiten word geholpen.

De Kardinaal spreekt.

Wij zijn momenteel bezig met het vormen van een fonds, dat bestemd is voor de inrichting van het Unda- secretariaat. Voor de vorming van dit fonds zijn in verschillende landen in Europa, alsmede in Canada en Amerika financiële acties ofwel in voorbereiding of zelfs al aan de gang, waarbij wij ons in elk land aanpassen aan de speciale omstandigheden.

In Nederland hebben wij ons gewend tot Zijne Eminentie Johannes Kardinaal Dr. Jong, Aartsbisschop van Utrecht, teneinde Diens onontbeerlijke toestemming en aanbeveling te verkrijgen, voor het organiseren van een geld-inzameling onder Katholieke particuliere personen.

Hier moge een deel van de brief volgen, welke Zijne Eminentie ons wel heeft willen doen toekomen.

Aartsbisdom
Utrecht

Utrecht
Maliebaan 40

Verklaring.

Bij deze verklaren Wij, dat de Heer Mr. Joseph Augusta Anton Diening, Algemeen Secretaris en Waarnemend Directeur van het „Bureau Catholique International de Radio-diffusion et de Télévision", wonende te Amsterdam (Nederland) aan de Jacob Obrchtstraat No. 7, — welk Bureau is gevestigd te Amsterdam en zich zal presenteren onder de nieuwe naam „Unda" — Ons persoonlijk te goeder naam en faam bekend staat; terwijl Wij tevens op de hoogte zijn van doel en middelen van het Bureau voornoemd.

Wij achten het van groot belang, dat dit Bureau zijn arbeid, welke er op gericht is het Katholiek Geloof en de Katholieke levensopvatting door de meest moderne middelen: Radio en Televisie, te verbreiden en daaraan de plaats te verzekeren in de aether, die hun toekomt, hervat, wij het door zijn doelstelling en middelen een machtig hulpapparaat kan zijn in dienst van de Christelijke cultuur en van de vrede.

Op grond van het bovenstaande bevelen Wij den Heer Diening en zijn werk gaarne aan bij alle personen, waarmede hij in verband met zijn werkzaamheden in aanraking zal komen.

Met name keuren wij goed en bevelen Wij aan de geldinzameling, welke Mr. Diening ten gunste van het werk van de Unda organiseert bij particulieren, waarbij Wij de hoop uitspreken, dat de edelmoedigheid van de Nederlandse Katholieken een belangrijke factor zal mogen zijn bij de opbouw van dit bij uitstek moderne apostolaatswerk.

De Aartsbisschop van Utrecht
Joh. Kard. de Jong.

Wij vertrouwen, dat de voorafgaande uiteenzettingen en de vermelding van de inzichten, welke de Hoge Kerkelijke Overheid ten aanzien van ons werk heeft, Uw sympathie hebben opgewekt.

Wij vertrouwen eveneens, dat het U duidelijk zal zijn geworden, dat Unda Uw hulp niet kan missen en dat het een ereplicht is van de Katholieken, ook van de Katholieken in Nederland, om aan Unda het werken mogelijk te maken. Of, in ronde woorden: om Unda het fonds te bezorgen waarmee het werk zal kunnen worden gestart.

Wij zullen terzake van de vorming van dit fonds slechts éénmaal bij U aankloppen!

Unda zal daarna moeten bewijzen op eigen benen te kunnen staan en haar eigen bronnen van inkomsten te hebben kunnen vormen.

Babel of Pinksteren.

Wij zeiden het reeds eerder: de strijd vóór of tégen God wordt ook in de aether uitgevochten.

Is het nu absoluut noodzakelijk, dat de kinderen der duisternis altijd weer de kinderen des lichts die ene fatale slag vóór moeten zijn...?

Wat moet het worden in de aetherwereld waar de golven trillen die beeld en geluid met bliksemsnelheid voortjagen van de einde der aarde?

Moet in die aetherwereld alles worden overstemd door de wanklanken, die de regelende, op 's mensen einddoel ordende stemmen van geloof en moraal trachten te smoren als ware BABEL op dit ogenblik nog het geestelijk middelpunt van de aarde...

Of...

...moeten God's Woord, God's Gebod en de Dienst van God ook klinken in de aether in zovele talen als er hoorders zijn, zodat de wondere gebeurtenis, die wij herdenken op het Hoogfeest van Pinksteren, zich bij voortduring blijft hernieuwen en herhalen?

Onze samenleving heeft behoefte aan de Pinkstergaven van de Heilige Geest!

De taal, die ons Geloof en onze moraal spreken, is klaar genoeg. Het gaat er om, anderen die taal te leren verstaan en spreken.

Zodat misverstand plaats maakt voor begrip, haat voor naastenliefde, onrecht voor recht, verwarring voor orde en oorlog voor vrede.

De Unda wil trachten haar steentje bij te dragen tot het verwezenlijken van dit doel.

Moderne Luchthavens

Voor- en nadelen der verschillende strips.

Als men tegen een buitenstaander over een vliegveld spreekt, dan denkt deze aan een grote vlakte met een betonnen platvorm en betonnen banen, loodsen voor de vliegtuigen, werkplaatsen, een restaurant, waar het goed is om te zijn aan 'n doorlopend va et vient van allerlei vliegtuigen, aan een gezellige middag. Maar hij weet niets van de plannen, die werden gemaakt, voor die luchthaven er was, van alle ervaring, die erin verwerkt is. Want die startbanen zijn niet zomaar aangelegd, die gebouwen zijn niet min of meer willekeurig geplaatst. Alles is gedaan volgens een vast plan, van te voren zeer zorgvuldig gemaakt en waarbij rekening is gehouden met de te verwachten uitbreidingen in de komende jaren. Want het luchtverkeer groeit nog steeds en geen luchthaven ter wereld heeft zijn definitieve vorm reeds gekregen.

Oorspronkelijk waren die luchthavens grote grasvlakten met de gebouwen aan één kant. Maar de vliegtuigen werden groter en zwaarder, de snelheid in de start en landing nam toe, de wielen kregen remmen en de grasmat kon die belasting niet meer verdragen. Dus moesten banen worden aangelegd. Eerst kwam de enkelvoudige baan, de Unistrip, gelegd in de meest voorkomende windrichting, waardoor het mogelijk was op die baan te starten en te landen tegen de wind in twee richtingen. Een dergelijke enkele baan had echter het nadeel, dat het nogal eens voorkwam, dat met zijwind moest worden gestart en geland en men zette er toen een tweede baand loodrecht op, waardoor de L-strip ontstond. Nu kon tegen de wind in vier richtingen worden geland en gestart, een hele verbetering reeds. Men bleef echter nog steeds last hebben van die zijwind, en men maakte de banen daarom vrij breed, zodat eventueel in schuinse richting kon worden gereden. Het alternatief was slechts een groot aantal in verschillende richtingen lopende banen.

De kosten hiervan waren echter vrij hoog en dus bedacht men een aantal van dergelijke goedkope L-strips rond de stad. In de praktijk had dit plan echter enorme bezwaren, want bij elke verandering van windrichting zou al het personeel van de ene naar de andere baan moeten verhuizen, men zou overal een radio-installatie moeten hebben voor het binnenloodsen der toestellen onder omstandigheden van slecht zich, men zou bij al die banen complete installaties moeten hebben om de vliegtuigen van olie en benzine te kunnen voorzien enz. enz. Een eenvoudig rekensommetje toonde aan, dat die „goedkope" banen veel en veel duurder waren in de praktijk dan één „duur" centraal vliegveld.

Intussen hadden die Unistrip en L-strip nog het nadeel, dat slechts één vliegtuig tegelijkertijd kon landen of starten en men kwam toen op de gedachte van de Duostrip, twee evenwijdig lopende banen, gescheiden door een platfarm met het stationsgebouw, waarvan de ene baan wordt gebruikt voor de start en de andere voor de landing. Hieruit ontwikkelde zich logisch de Tangentiaalstrip met een centraal gelegen stationsgebouw, waardoor een aantal vliegtuigen, afhankelijk van het aantal beschikbare banen, tegelijkertijd kan starten en landen. Als vierde patroon kwam de Driehoekstrip bestaande uit drie enkelvoudige banen in driehoeksvorm, met de gebouwen liggende aan een der zijden, waaruit weer de Multistrip werd ontwikkeld. Slechts de twee laatste patronen, met de variant Multistrip, komen in aanmerking voor de grote luchthavens, waar dagelijks een groot aantal verkeersvliegtuigen binnenkomen en vertrekken.

Beide patronen hebben natuurlijk hun voor- en nadelen. Het grote voordeel van de Tangentiaal-strip ligt in de hoeveelheid luchtverkeer, die binnen een bepaalde tijd veilig kan worden verwerkt. Het is nl. wenselijk, dat vliegtuigen tijdens de vlucht steeds op een zo groot mogelijke horizontale afstand van elkander verwijderd blijven, aangezien ze zich dan met grote snelheid voortbewegen, en dat ze eerst dicht bij elkander komen, als ze weinig of geen snelheid meer hebben. Bij de Tangentiaalstrip, zoals voorgesteld in het schema, kunnen steeds drie vliegtuigen tegelijkertijd landen en tevens drie tegelijkertijd vertrekken zonder dat er enig gevaar voor botsing bestaat, iets, dat niet mogelijk is bij een andere vorm van het banenstelsel. Immers, als de machines de haven aanvliegen, zijn ze nog steeds ver van elkander. Weliswaar naderen ze elkaar naar mate ze dichter bij het veld komen, doch de banen liggen ver genoeg uiteen op de plaats, waar de wielen der machines de grond raken, dat enig gevaar voor botsing zou bestaan. Slechts bij het rijden naar de centraal gelegen gebouwen komen de vliegtuigen werkelijk dicht bij elkander, doch dan is hun snelheid dermate gering, dat van enig gevaar geen sprake meer kan zijn. Bij het vertrek gebeurt precies het omgekeerde en er is dan ook geen enkel bezwaar om meerdere banen tegelijkertijd te gebruiken, hetgeen de capaciteit van de luchthaven natuurlijk verhoogt. Bovendien wordt nu steeds geland naar de gebouwen toe en gestart van de gebouwen af. De vliegtuigen behoeven dus steeds slechts een korte afstand te rijden om te lossen, resp. om hun vertrekpunt te bereiken en speciale rijbanen kunnen vervallen. Een nadeel van dit systeem is echter, dat de wegen naar de gebouwen nu steeds over het platform en de banen lopen, waardoor binnenkomende en vertrekkende vliegtuigen gehinderd kunnen worden. Om zulks te voorkomen, is men dus wel genoodzaakt om tunnels aan te leggen, een altijd vrij kostbare geschiedenis. Uitbreiding der gebouwen kan ook moeilijkheden geven en het zal in de praktijk wel niet doenlijk zijn om, behalve het stationsgebouw, ook de loodsen en werkplaatsen centraal te plaatsen, zodat onvermijdelijk toch een rij gebouwen langs de rand van de luchthaven verrijst.

Bij de Driehoekstrip kan steeds slechts één enkele baan worden gebruikt en men kan dus nimmer meer dan één vliegtuig laten starten of landen. Men heeft daarom de Multistrip ontwikkeld, waarvan Schiphol een voorbeeld is en waarbij men de beschikking heeft over een aantal evenwijdig lopende banen. Het nadeel van dit systeem is, dat men nu de vliegtuigen reeds vrij dicht bij elkander brengt als ze zich nog in de licht bevinden en ze een hoge snelheid hebben. Ook in de start blijven de vliegtuigen dicht bij elkander en het gevaar voor botsing blijft dus, in theorie tenminste steeds aanwezig, vooral onder omstandigheden van slecht zicht. Ook is het bij dit systeem niet goed mogelijk om twee machines tegelijkertijd te laten landen en starten, tenzij men twee verschillende banen gebruikt en ook dan nog blijft er gevaar voor botsing. Een derde bezwaar is, dat de vliegtuigen nu steeds een vrij grote afstand moeten rijden om te kunnen lossen of het startpunt te bereiken, terwijl rijbanen niet kunnen worden verneden De gebouwen zijn echter aan één kant van het terrein gegroepeerd en men heeft dus steeds met slechts één obstakel te maken. Eventuele uitbreiding van het gebouwencomplex levert geen biezondere moeilijkheden op, evenmin als de eventuele uitbreiding der banen, zodat, ondanks enkele nadelen, de Multistrip ettelijke zeer positieve voordelen biedt. Men ziet beide systemen dan ook toegepast bij de meest moderne luchthavens. Idlewild (New York) en Orly (Parijs) met voorbeelden van de Tangentiaalstrip, Warschau en Heathrow (Londen) met Schiphol daarentegen hebben een Multistrip-patroon der banen. De praktijk zal moeten aantonen welk der beide systemen het beste zal voldoen bij het toenemende luchtverkeer.

C. van Steenderen.